

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Anica Milivojević

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 56 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání ustanovením Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (zákon o neplatnosti smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených v Chorvatské republice s věřitelem bez oprávnění; Narodne novine č. 72/2017), zejména ustanovení článku 10 uvedeného zákona, který stanoví absolutní neplatnost smluv o úvěru a jiných právních jednání navazujících na smlouvu o úvěru uzavřenou mezi dlužníkem (ve smyslu článku 1 a čl. 2 první odrážky uvedeného zákona) a věřitelem bez oprávnění (ve smyslu článku 2 druhé odrážky téhož zákona) nebo na ní založených, i když byly uzavřeny před účinností uvedeného zákona, a to od okamžiku jejich uzavření, přičemž v důsledku toho má každá smluvní strana povinnost vrátit druhé smluvní straně všechno, co na základě neplatné smlouvy přijala, a v případě, že vrácení není možné nebo jej povaha plnění neumožňuje, zaplatit přiměřenou peněžitou náhradu na základě cen platných v době soudního rozhodnutí[?]
- 2) Musí být nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepřacované znění), konkrétně jeho čl. 4 odst. 1 a článek 25, vykládáno v tom smyslu, že brání ustanovením čl. 8 odst. 1 a 2 zákona o neplatnosti smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených v Chorvatské republice s věřitelem bez oprávnění (Narodne novine č. 72/2017), která stanoví, že ve sporech týkajících se smluv o úvěru s mezinárodním prvkem ve smyslu uvedeného zákona může dlužník podat proti věřiteli bez oprávnění žalobu u soudů státu, ve kterém má sídlo věřitel bez oprávnění, anebo bez ohledu na sídlo věřitele bez oprávnění u soudů místa, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník, zatímco věřitel bez oprávnění ve smyslu uvedeného zákona může žalobu proti dlužníkovi podat jen u soudů státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník[?]
- 3) Jedná se v případě, kdy úvěrovaným je fyzická osoba, která smlouvu o úvěru uzavřela za účelem investování do prázdninových apartmánů s cílem vyvíjet pronajimatelskou činnost, jejíž podstatou je poskytovat turistům ubytovací služby v soukromí, o smlouvu uzavřenou spotřebitelem ve smyslu čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 a jiných předpisů unijního práva[?]
- 4) Musí být čl. 24 bod 1 nařízení č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že k rozhodnutí o žalobě na určení neplatnosti smlouvy o úvěru a souvisejících prohlášení o zřízení zástavního práva, jakož i na zrušení vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí, když k zajištění splnění povinností ze smlouvy o úvěru bylo zřízeno zástavní právo k nemovitostem dlužníka na území Chorvatské republiky, jsou příslušné soudy Chorvatské republiky[?]

Žaloba podaná dne 5. prosince 2017 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-678/17)

(2018/C 022/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. J. Loewenthal, A. Bouchagiar, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Irsko tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu získat od Apple Sales International a Apple Operations Europe zpět protiprávní státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem na základě článku 1 rozhodnutí Komise (EU) 2017/1283 ze dne 30. srpna 2016 o státní podpoře SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN)(ex 2014/CP) poskytnuté Irskem společnosti Apple [...] ⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2 a 3 tohoto rozhodnutí, jakož i z čl. 108 odst. 2 SFEU;
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. srpna 2016 ve věci SA.38373 mělo Irsko do čtyř měsíců získat zpět protiprávní a neslučitelnou státní podporu poskytnutou společností Apple Sales International („ASI“) a Apple Operations Europe („AOE“). Státní podpora vyplývala ze dvou daňových rozhodnutí Irska vydaných ve prospěch ASI a AOE dne 29. ledna 1991 a 23. května 2007, která těmto společnostem umožnila založit každoročně až do roku 2014 povinnost ke korporační dani v Irsku.

Irsko tuto státní podporu nezískalo zpět do čtyř měsíců od oznámení rozhodnutí Komise, jak mělo povinnost učinit. Irsko dále nepřijalo všechna opatření nezbytná k dosažení souladu s rozhodnutím Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 187, s 1.